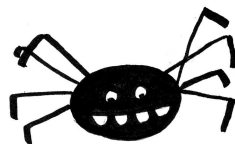

KRUHÁČ

Září 2011

OBSAH

	Úvodníček	3
	Tábor Skautů 2011	3
	Tábor Doberčat	5
	Tábor 1. oddílu STM	7
	Střípky z tábora Čochtanů	8
	Čestná uznání světlušek a vlčat	9
	V.I.P. akce Znojmo	10
	Proč celý Dublin hledá.....	12
	Pozvánka Chilli paprička	15
	Poznej rozdílý	16
	Křížovka	18
	Akce	19

ÚVODNÍČEK

Tak tady máme zase září a začátek školního a skautského roku. Ale prázdniny jsou ještě v živé paměti a tak bych chtěl nejprve poděkovat všem vedoucím za úspěšně zvládnuté tábory. Někde nás potrápilo bahno, někde přemnožené vosy, ale vše dobře dopadlo. A co nás čeká teď? Když jste po prázdninách vstoupili do Skautského domu, možná jste se lekli, co se u nás děje. Po chodbách ležely desky a trámy, občas nějaká ta cihla... Nebojte se, nerozpadla se nám klubovna. Opravujeme totiž stříšku nad přístavbou. Díky Pavlovi, hodnému panu tesaři, několika tatinčkům a klukům ze střediska je už většina práce hotova. Takže nic ne-

brání tomu, pustit se zase s novým elánem do družinovek, oddílovek, různých akcí a schůzek. Ti mladší si budou užívat zahajovací schůzky a první společné akce. Pro ty starší, kteří už sami vedou, se chystají speciality jako *chilli paprička* a *kufr*. (Pro nezasvěcené: jde o víkendovou akci a rádcovský kurz.) Dále tady máme chystání dřeva na Barnošce pro všechny milovníky svěžího horského vzduchu. A pro romantiky víkend na Staré Vodě. Tak věřím, že se má každý na co těšit a přeji všem hodně pěkných zážitků!

Matěj

TÁBOR SKAUTŮ 2011

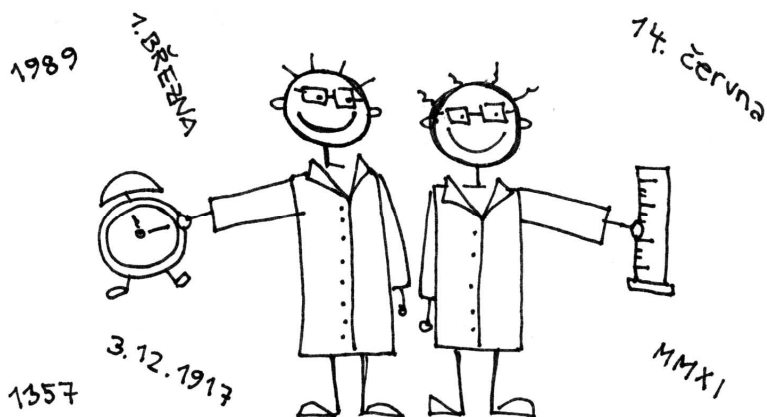

Je neděle, 6 hodin ráno a my, kteří se chceme zúčastnit tábora, jsme se sešli na nádraží. Vyrážíme na dlouhou cestu vlakem směrem Ostrava, dále přes Brno a Havlíčkův Brod do Humpolce. Okolo druhé hodiny odpolední přijíždíme motorákem do Humpolce. Odtud nás postupně naváží „havířovská“ Dacia na tábořiště. Cože?? Havířovská? Vy to ještě nevíte?! Ano, letošní tábor jsme strávili

s havířovskými skauty na tábořišti nedaleko Červené Řečice, zhruba v polovině cesty mezi Humpolcem a Pelhřimovem.

Po vybalení se zahrálo pár seznamovacích her a hned večer se uskutečnilo zahájení celotáborové hry. Ta se celá nesla v duchu cestování časem. Od dvou vědců, kteří se jme-

>>>

výcvik a útěk ze zajateckého tábora v období 2. světové války, olympiáda v antice, boje s meči ve středověku a spousta šifer v období Mayů. Druhý tá-

novali **Apo** a **Kalypsa** z organizace UNESHO (Provázeli nás celým táborem.), jsme s dozvěděli, že se jim podařilo přijít na způsob jak cestovat časem. Jako důvod pro cestování uvedli, že chtějí poznávat staré civilizace a zjistit o nich co nejvíc... Byli jsme vybráni a budeme posíláni do různých období v minulosti. Jenže abychom byli schopni přežít přesun do jiného období v čase a nebyli při tom roztrháni na kusy, musel každý účastník výpravy vypít né zrovna chutný nápoj. Tuším (Složení bylo přísně tajné.), že se skládal z vody, octa, soli, citrónové šťávy a to všechno ještě bylo ohřáté, takže stačil jeden lok, aby vás pořádně otřepalo. A tato praktika musela být prováděna před každým přesunem v čase. Během celého tábora jsme navštívili mnoho období v minulosti jako například pravěk, středověk, období 2. světové války, antiku, Čínu nebo Maye. V každém období na nás čekaly různé úkoly- vojenský

borový týden pondělí nás čekal výlet do nedalekého Pelhřimova-města rekordů. Nesměla chybět návštěva českého muzea rekordů nebo také muzea zlatých českých ručiček, kde byla k vidění sbírka výrobků ze sirek a poté rozchod, kdy si každý mohl ve městě koupit nějaké ty sladkosti nebo třeba i zmrzlinu. Jak se tábor chýlil ke konci, tak naši cestovatelé časem pomalu začali přicházet na to, že Apo s Kalypsou nechtějí poznávat staré civilizace, ale chtějí sestrojít nějakou věc se kterou zničí svět. Na závěr tábora tak nesměla chybět honba za Ápem a Kalypsou a následně jejich smrt.

I přes nepřízeň počasí po celou dobu tábora, si myslím, že si všichni tábor užili a spokojení se vraceli domů.

Vojta Brychta (skauti)

•••

TÁBOR DOBERČAT

Za účasti 38 dětí a ...x... vedoucích se v létě uskutečnil tábor na Štecovce, letos se zaměřením na pověst O zakletých dětech, která se měla vztahovat k našemu tábořišti. Tuto pověst našly děti v den příjezdu vytisknutou v místním zpravodaji a velice je zaujala.

ÚRYVEK pověsti

Před mnoha staletími zde stával pevný knížecí hrad, jehož majitel a vládce okolní země kníže Jan měl tři krásné děti. Byl to dobrý a spravedlivý vládce, který měl překrásnou ženu, kterou velice miloval, a lidé ho měli rádi. Leč v sousední zemi žil zlý šlechtic Kapel z Laloku, který si činil nároky na jeho majetek. Jednoho dne tento zlý šlechtic Kapel z Laloku zaútočil se svým vojskem na knížecí hrad, který se snažil dobýt. Po třech dnech urputných bojů se mu to podařilo, neboť při bránění hradu padl i jeho majitel kníže Jan. Těsně před svou smrtí však stihl poslat svou ženu i tři své děti do bezpečí, a to tajnou chodbou v podzemí hradu. Když to Kapel zjistil, velice se rozhněval a poslal své nejlepší vojáky, aby je našli a přivedli je na hrad. Měl totiž v plánu oženit se s knížecí vdovou a upevnit tak svou moc v zemi. Vojáci však při hledání nebyli úspěšní, a proto se Kapel rozhodl využít magických schopností svého čaroděje. Ten pohlédl do křišťálové koule a spatřil místo, kde ústí podzemní

chodba a kde se kněžna i s dětmi ukrývají. Kapel neváhal ani na okamžik sedl na koně a se svými vojáky uháněl k tomuto místu. To místo čaroděj označil názvem „Štecovka“. Když tam dorazil, snažila se kněžna alespoň zachránit své děti, ale bylo už příliš pozdě. Kapel je nechal proměnit v tři krásné květiny a kněžnu odvedl s sebou na hrad, kde ji přinutil k sňatku. Kněžna se však nevzdávala a hledala své děti ve dne v noci a snažila se jim navrátit jejich lidskou podobu. Děti se jí však nepodařilo zachránit, neboť kouzlo, které je proměnilo, bylo příliš silné a sama kněžna to nemohla dokázat. A tak kněžna zemřela, aniž by se opět shledala se svými dětmi. Říká se, že děti žijí v říši čaroděje, který je proměnil, a že se zjevují každý den v různou dobu a volají o pomoc. Někteří dokonce zahlédli i samotnou kněžnu jak stále chodí po lese a hledá své děti. Ale úkoly, které jí čaroděj dává, jsou pro ni samotnou nesplnitelné. Pokud by však našla odvážné lidi, kteří by jí pomohli, shleda-

>>>

la by se opět se svými dětmi a zbavila se tak prokletí, které ji pronásleduje.

No a odvážní lidé se našli, jelikož naše děti našly v lese 3 květiny a rozhodli se zakleté děti vysvobodit. Každý den v jinou dobu slyšely z lesa kouzelnou flétnu a u květin našli vzkaz s úkolem. Tak děti plnily úkoly, snažili se být pracovití, upřímní i oddané a na konci tábora se stal zážrak. Květiny zmizely a v dálce jsme spatřili královnu a 3 děti. Královna nám jako dík darovala perníkové srdce a květinu.

Zážitky dětí

PRACOVITOST - Čtvrtek 4.8. – Na ranním zamyšlení jsme si poslechli zajímavý příběh o hřebíčcích. Na sní-

dani jsme měli buchty. Dopoledne jsme hráli pracovní hry. Holky opravovali varnou konvici, vyměňovali pneumatiky na autě a kluci se museli namalovat, zašít ponožky a přebalit mimino.

ODVAHA – Pátek 5. 8. – Po ranním zamyšlení přišly ovce ze svého prvního nočního výsadku. Přes den jsme hráli plno her. Večer jsme si sami vařili krupičku. Jelikož byl den odvahy měli jsme večer i stezku odvahy. Byla super.

UPŘÍMNOST – Neděle 7.8. – Po nástupu jsme chodili po stopách zakladatele skautu Antonína Benjamína Svojsíka. Byly tam různá stanoviště – například jsme museli postavit stan. Po odpoledním klidu následovala super hra „nejsušší vyhrává“. Také jsme malovali bublifuky a sbírali céčka.

MOUDROST – Středa 10. 8. – Celý den jsme procvičovali jsme mozkové závity – například jsme si museli zapamatovat různé citáty. Bohužel nám moc nepřálo počasí a krátili jsme si volný čas hraním her ve stanech a zpíváním v kuchyni.

Bleška

• • •

TÁBOR 1. ODDÍLU STM

aneb Tábor BLÁTA

Letos jsme tábořili v obci Vlčovice blízko Kozlovic nebo chcete-li Tiché. Bylo to dost na kopci a tak se tam dalo dostat buď pěšky nebo terením autem. Louka byla krásná, ale již z předchozího tábora velmi podmáčena a jak to asi měli letos všichni, náměstíčko bylo plné bahna. Tábor jsme si celkově dost užili, jak to bývá zažili jsme spoustu srandy ať už při hře Indiana Jones nebo při běžném táborovém životě. Dnes vám popíšu alespoň krátký kousek z jednoho táborového dne a tento den jsme se vypravili v rámci táborové hry na Hukvaldy.

Ráno jsme vstali v 7:00. Počasí nebylo nijak na naší straně a trochu poprchávalo. Přesto jsme se rozhodli vyjít podle plánu. Děti si pobalily, stejně jako čtyři odvážní vedoucí, svačiny a mohli jsme vyjít. Cesta ubíhala jak voda, hráli jsme hry, povídali si a podobně ačkoliv to z Vlčovic na Hukvaldy nebyla veliká štreka, přesto se občas ozývaly záchvěvy únavy. Zhruba v polovině cesty jsme si udělali svačinovou pauzu, při které přestalo mrholit a tak se zbytek cesty šlo skvěle. V oboře na Hukvaldech jsme si zahráli hru jménem Uličník a poobědvali. Cestou k lišce Bystroušce jsme ztratili dva skauty, kteří se

pak úspěšně našli v místní cukrárně :). Přesně tam jsme zamířili po shlédnutí lišky a taky hned po tom co jsme splnili úkol od Indiana Jonese pro který jsme sem šli. V cukrárně si každý dal co chtěl. Talíře se blýskaly pestrobarevnými zákusky, od pařížských dortíků po želé. Cestou zpět si děti vyprosily zastávku na polévku nebo kofolu. Zastavili jsme se proto v místním lokále a dali dětem čas do odjezdu autobusu, což bylo zhruba 30 minut. Autobus přijel na čas. Vyhodil nás na zastávce poblíž Vlčovic a tak jsme se vydali zpět na tábor. Cestou pokračovala debata mezi všemi zúčastněnými :). Jakmile jsme došli na tábor bylo zhruba 16:00. Pokračoval běžný táborový režim. Děti hrály etapovou hru, daly si vydatnou večeři v podobě kuřecích nudliček a těstovin, následovala večerní hygiena a táborák, na kterém jsme si zpívali a vyprávěli vtipné momenty z výletu. Mnohým se klížila víčka a tak vedoucí dne vyhlásil večerku dřívě. Všichni šli do stanu a jestli nebyli vedoucí tak sladce usnuli :).

Staré město

STŘÍPKY

Z tábora Čochtanů

Z bulváru Haha: Ministerstvo skautství varuje: Bez gumáku daleko nejdete!

Kecka: Šamíku, budeme dělat oheň, tak si nachystej dřevo, jo.

Danča při mytí hlavy v lavoru: Jéé, mě tak baví se potápět.

Lukáš: To je dobré, jak si všichni svítíte do ešusů.

Ema zhasla.

Danča: Hej Emi, raději si to rožni. Včera jsem málem spolkla dva klaciky.

Irenka si snažila namazat chleba pomazánkovým máslem, ale vykydla ho na Bany.

Bany: Hej, já nejsem rohlík!

Šamík: já už s tou GPSkou umím.

Tkani: A kde jsme?

Šamík: To nevím.

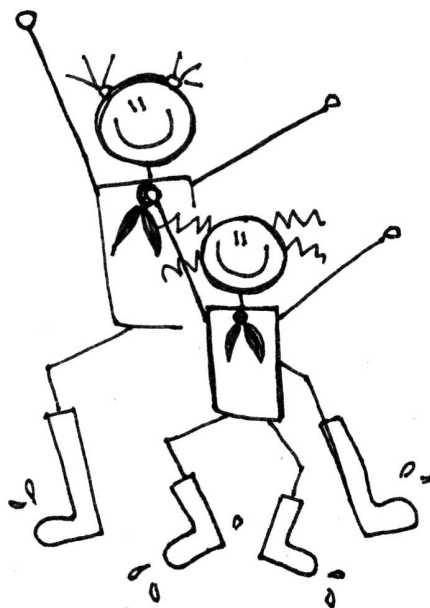
Plavi: Vyhrála jsem hodinky

Danča: Švýcarské?

Plavi: Jo.

Monča: To jsou ty, které jdou dopředu nebo dozadu?

Plavi: To jsou ty, co jdou dobře.

Jirka při vyprávění o Koreji: Ty chobotničky jsou superní. Nemají chuť, ale smrdí.

Janča: Co je dneska na svačinu?

Maki: Pudink.

Janča: A můžu dostat bez pudinku?

Ze Sidových historek:

Sid: Proč máš na sobě růžové tričko?

Někdo: To není růžová, ale lososová. A stejně.. někdo z vedoucích mi řekl, abych se teple oblék.

Maki při zpáteční cestě vlakem domů: Jdete někdo na latru?

ČESTNÁ UZNÁNÍ

Světlušek a Vlčat

- Áťovi za největšího fandu oranžové
- Mišel za nejkrásnější vlásky tábora
- Elišce za brutální smích
- Kristýnce za největší odřeninku
- Tomovi za největší modřinu tábora
- Mišce za nejlepší maskování při šátcích
- Bei za nejstatečnější modřinu
- Romanovi za nejupřímnější vlče
- Valince za malou velkou světlušku
- Filipovi za MAGIC vlče
- Stui za nejvysmátější světlušku
- Terkins za nejdvážnější světlušku
- Patrikovi za největšího hráče deskových her
- Vanessce za největšího nemocného dřiče při etapách
- Kačce za největší baličku tábora
- Janičce za bezproblémovou a luxusní světlušku
- Martinovi za vymršťování a chytání vlastní sliny
- Pětovi za nejvíc afrického bubeníka

V.I.P. AKCE ZNOJMO

30. 6. Čtvrtek

„Hu, hu, hu, tak a začíná 4 denní boj o přežití!“ Né to byl JOKE! Začíná úžasný, 4 denní výlet do Znojma! Sraz jsme měly ráno na nádraží ve Frýdku. Kde 10 skautek nastoupilo do vlaku a „pohodlně“ se usadilo na zemi u záchodku. Byla to cesta plná výparů, drncání a kapiček potu. Přece by to nebyly skautky, kdyby to hravě nezvládly. Přestoupily jsme na druhý vlak s konečnou zastávkou Znojmo. Daly jsme na záda ty těžké krosny a hurá do Znojemské klubovny! Klubovna to byla velká a se spoustou vymožeností jako např. stolní fotbal, badmintonový stůl, ale co si budeme nalhávat na tu naši Čochtaní žádná nemá. Tak jsme se zabydlely, zahrály si fotbálek a šupky, dupky prozkoumat Znojmo. Danča s Emou pro nás připravily hru, kde bylo úkolem dojít podle mapy k určeným památkám města vzít si papírek s otázkami a odpovědět na ně. Až jsme všechno splnily, tak jsme se vrátily zpátky do klubovny udělat si večeri a taky si zahrát družinové stolní hry. „Mmmm“, myslím si, že už dávno bylo po večerničku, takže vyčúrat a spát a taky se těšit na další dobrodružný Znojemský den.

1. 7. Pátek

Po krásné, prosněné noci jsme vstaly čilé a natěšené na výlet podél přehrady směrem k Sealsfieldovu kameni. Tam jsme hezky posvačily a při zpáteční cestě jsme si zahrály hru. Kdo nejdál položí věc, tak aby stihl doběhnout tam i zpátky do 30s. „Fuj to byla, ale fuška!“ Všechny jsme to, ale úspěšně zvládly. No a další cíl na zpáteční cestě bylo město Opice, nééé Popice :)! Při šlapání Popické cesty jsme hrály pro některé nešťastníky méně zábavnou hru s názvem Kikirikýýý! Princip této hry spočíval podle mne v tom kdo má víc čárek je větší kohout. Už se blížíme ke sladké klubovně s kručícími břichy. Oběd v podobě Barnoškových těstovin nám moc chutnal. Po obědě následuje desert a to v podobě výborné Milka zmrzliny v jedné Znojemské cukrárně. S plnými břichy jsme se vyšplhaly na Radniční věž, porozhlédly se po okolí a na zpáteční cestě do klubovny jsme potkaly, věřte, nevěřte pana ponocného. Tak jsme se samozřejmě s ním musely vyfotit, ať máme pěknou památku. No, a když pan ponocný zatroubí, tak to znamená, že už by se mělo jít na kutě, ale Frýdeckým skautkám se jako vždy ne-

chtělo, tak po večeři jsme si šly zahrát Activity a po nich jsme už šly konečně na ty kutě. „Zzzz“...

2. 7. Sobota

„Hurá na Králův stolec“! Zaznělo ráno z úst Danči a Emy. Asi po hodině šlapání jsme zahlédly z dálky něco hnědého, co leželo v trávě. Jak jsme se přibližovaly, tak nám to víc a víc připomínalo srnku. A fakt, že jo, byla to srnka, ale bohužel mrtvá. No snad jsme se zachovaly správně. Danča zavolala na policii, ať si tu srnku odvezou. Tak snad tam není dodnes. Tak a teď si něčím zlepšíme náladu, hm? Svačinou! Ano už jsme v cíli. Krásná vyhlídka na okolní přírodu. Už jsme se teda dost nabažily té úžasné přírody a teď opatrně dolů. Na zpáteční cestě si některé holky dělaly úkol do stezky. Naučit se 10 rostlin a pak je z paměti určit. Po pěkné procházce jsme se šly podívat do největší chlouby města Znojmo a to do Znojemského podzemí! Ale ještě před tím nám zavoněl ve stánku párek v rohlíku. Tak snad jsme jim tam udělaly tržbu, všechny jsme si daly výborný párek v rohlíku! A teď k tomu podzemí. Zní to strašidelně, co? Ale nebojte se, sice tam nějaký ten kostlivec byl dokonce i podzemní skřítkci, ale všechno to byly nepravé rekvizity. „Brrrr“! Byla tam teda pořádná zima oproti teplíčku, co bylo venku. V klubovně jsme si udě-

laly dalo by se říct takovou obědovečeři. A pak jsme vyrazily do víru Znojenských ulic! No musely jsme přece nafotit kolekci podzim-zima, ne? Místo kolekce podzim-zima jsme dostaly teda mnohem lepší nápad. Fotit mnohem vtipnější fotky než jsou v módních katalogích. Mezitím jak jsme fotily, tak Ema s Dančou pro nás připravovaly milé překvapení a to v podobě výborného ovocného salátu s jogurtem a piškoty. Po téhle dobrůtce jsme si šly zahrát nějaké hry a užít si poslední večer ve Znojmě, protože zítra už bohužel jedeme domů.

3. 7. Neděle

Už máme zabaleno, ještě uklidit klubovnu a jde se na vlak směr Frýdek-Místek, tentokrát jsme už seděly na sedačkách bez výparů. Byly to krásné 4 dny strávené v krásném městě. Tak snad někdy příště dáme repete. :).

Anetka (Čochtani)

PROČ CELÝ DUBLIN hledá skautský kemp

a jiné zážitky z irského hlavního města

Letošní prázdniny jsem se vydala se čtyřmi kamarádkami na dobrodružnou výpravu až do dalekého Dublinu. Výlet byl pro nás jedno velké dobrodružství a ráda bych se s Vámi podělila o několik cestovatelských střípků.

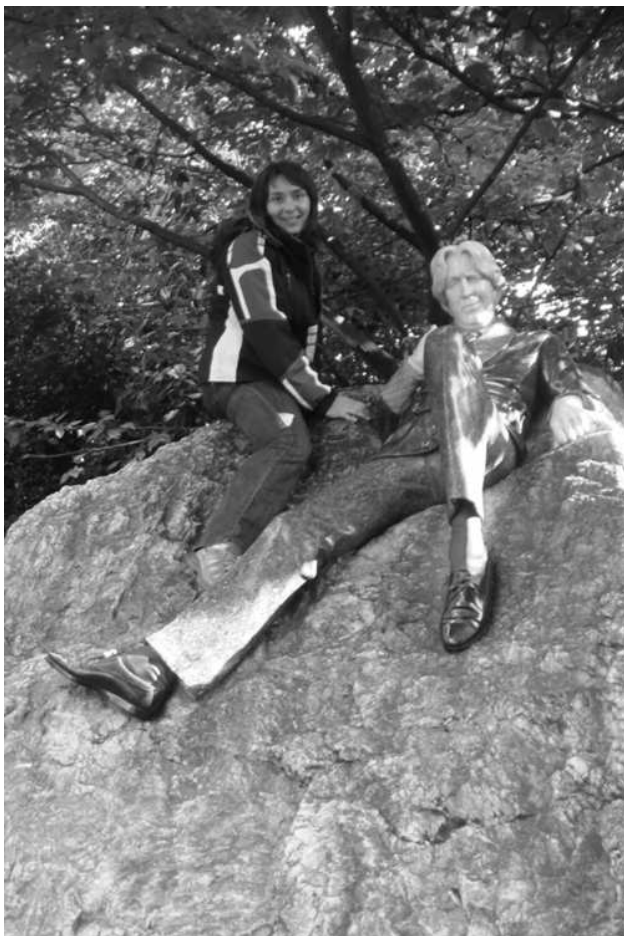
Do Dublinu jsme cestovaly autobusem, a to s jednodenním zastavením v Londýně, kde vše proběhlo v pohodě, až na to, že jsme utrpěly ztráty na obuvi (ve skautském kempu, kde jsme přespávaly, mají lišky opravdu výborný apetit, a v noci rozkousaly dvojce sandálky).

Po únavné cestě autobusem napříč Anglií a Walesem a následné tří a půl hodinové plavbě trajektem Ulysses (spánek na stole nebyl zrovna osvěžující, a tak jsem se raději zabavovala konverzací s milým irským pánem o dublinských památkách) se konečně ocitáme na autobusovém nádraží s divným irským názvem. Je asi 6 ráno, pokladny na stanovišti jsou ještě zavřené, o informacích ani nemluvě. Naším cílem je skautský kemp nedaleko Dublinu. Jak se tam dostat, je pro nás zatím ještě jednou velkou záhadou. Co dál? Po marném

hledání v místních jízdnicích řádech a zmateném dotazování okolo stojících se rozhodujeme zajít se zeptat na zastávku za roh. A hle, úspěch je tady! Už nám ochotná paní vysvětluje, kudy se dostaneme na příslušnou zastávku. Nasazujeme bagáž, která nás vzápětí zaráží půl metru do země, a vydáváme se na místo.

A není to ani tak těžké! Po tom, co jsme nastupujeme do autobusu a zjišťujeme, jak funguje kupování jízdenek u řidiče, už sedíme a čekáme na konečnou zastávku. Po docela dlouhé jízdě jsme konečně tam – Nutgrove Shopping Centre. Toto nákupní centrum je ovšem předaleko od centra Dublinu a ještě máme pokračovat dalším autobusem. Činí nám značný problém vůbec najít zastávku, ze které by měl další spoj jet. Jízdní řád opravdu stojí za to! Nechápeme ani, jestli čekáme na správné straně cesty. Navíc, k našemu zděšení, autobus do kempu jede nanejvýš třikrát denně, a to ještě, když se zadaří. Naštěstí by měl jet za deset minut, a tak čekáme. Mezitím, co čekáme, se snažíme od lidí procházejících kolem, zjistit, zda

>>>

hlavou. Milí skauti z kempu neberou telefon, a tak se štracháme k blízkému obchodnímu centru. Vypadáme jako vandráci a proto máme obavy, zda nás svalnatý týpek s mikrofonem, pracující zde jako ochranka před supermarketem, ne nechá někam vyvést:-D Místo toho, si vyslechne náš problém, chvíli se zamyslí, a hned nato aktivuje svůj špiónský mikrofon a už volá kolegovi: „Prosím tě, nemohl bys mi zjistit, kde je tady Rockbrook?“ Ani tenhle drsoň však není úspěšný, to už je vše ztraceno! Ještě to jako poslední možnost zkusíme na nedaleké benzínce. Tam jsou vybaveni všelijakými mapami, a tak najít tajemný Rockbrook není až takový

vůbec stojíme na správné straně cesty, ovšem o Rockbrook, kam jedeme, nikdo jakživ neslyšel, a že tady jezdí autobus 161 (one sixty-one) je pro ně také novinkou. Uplynulo 5 minut, poté i 10, nakonec taky 15 a 20 a autobus stále nikde.

Další má jet možná za dvě hodiny, a tak nás napadá, začít zjišťovat, zda se do kempu nedá dostat i jinak. „Rockbrook?“ V odpověď se nám nedostává nic jiného, než kroucení

vý problém. Naši konverzaci s pánem od benzínky však slyší nějaká místní paní a se zájmem se přidává. „Jó, Rockbrook, tam to znám, to máte tak dvě hodinky pěšky. A vlastně tam ani nic nejezdí...“ Tak a končíme! Na nějaký tajemný kemp se můžeme jednou provždy vykašlat.

Probíráme různé možnosti náhradního ubytování, včetně stanování u hodných farmářů nebo místní uni-

>>>

verzitní koleje (tam jsme se i jely podívat a strávily tam zmatenou hodinku). Já se hledáním vyloženě bavím, některý je to jedno a někomu i pěkně stříkají nervy. Po poradě v infocentru dospíváme k závěru, že nejlepším řešením pro nás bude přece jen hostel a čistou náhodou dokonce narážíme na jeden levný a hodně zajímavý :-). Přece jen, kolikrát člověk spí v bývalé zkušebně U2 a Cranberries...

Další poznatky, které by Vás mohly zajímat (obzvláště chystáte-li se někdy v budoucnu rovněž do Dublinu):

- Irské počasí je takové jak se říká – prostě aprílové. Jejich „heavy rain“ sice není tak strašný slejvák, jako pořádný déšť u nás, „heavy rain“ ale mají co druhý den, a pokud Vám od rána do večera ani jednou nesprchne, jste šťastlivci.
- V Dublinu se samozřejmě mluví anglicky, v tomto světovém jazyce jsou i veškeré nápisy. Na většině cedulí ale uvidíte na prvním místě zvláštní hatmatilku – to je pravá a nefalšovaná irština, a tu se ani nesnažte rozluštit:-D
- Irové jsou většinou velice ochotní s čímkoliv poradit (někdy je dokonce těžké zastavit jejich povídání). Některým jde rozumět bez problémů, hodně z nich má ale

zvláštní přízvuk. Nebojte, po chvíli si na to, že autobus nazývají [buš] a když Vás posílají doprava řeknou Vám [rais], zvyknete. Z kontextu je zcela zjevné, že o keři a rýži nemluví:-D

- Víte co nejvíce spojuje Čechy a Slováky s Iry a Čiňany?:-D Přece ta správná čajovna! Takže jestli v Dublinu narazíte na čajovnu s čínskou obsluhou, kde prodávají Fidorky, Miňonky a podobné české oplatky, vězte, že ji vlastní Slovák z Banské Bystrice. Na ostrovech nejsou čajovny tohoto orientálního stylu zatím příliš rozšířené, povědomí o nich dělají hlavně Češi a Slováci, kteří je zde zakládají – takže dobrý tip na rozjetí vlastního byznysu;-)
- Když pojedete na Britské ostrovy, nezapomeňte si do lékárníčky přibalit také různé bylinkové čaje, pokud jim holdujete. Urologický čaj, heřmánkový na žaludeční nevolnosti nebo čaj proti chřipce.....všechny byste v Dublinu nebo i Londýně hledali jen těžce. Já osobně vyhlásila pátrání po čaji šalvějovém, a jediný výsledek byl ten, že jsem se naučila, jak se řekne šalvěj anglicky:-) V lékárnách Vám nabídnou jen různé kapky a v supermarketech seženete jediné čaj ovocný, zelený, maximálně mátový.

- V supermarketech jen zřídka narazíte na čerstvé ovoce, to najdete v jiných menších obchodech nebo na tržističích. S českým chlebem a rohlíky se rozlučte. Připravte se na každodenní stravování bagetami, croissanty nebo muffiny!
- A ještě poslední poznatek pro čtenáře starší 18 let: pinta Guinnessu není v dublinských pubech zrovna nejlevnější záležitost. Stojí nejméně 5 Euro. Všechny hospody jsou ale nekuřácké, ve většině z nich narazíte každý večer na živou hudbu (ať už to jsou irští folkoví kytaristi, tradiční skladby s houslemi a dudy nebo staré roc-

kové hity), není také problém narazit na tradiční tanec. Hospody jsou mnogogenerační, chodí se sem bavit starší lidi, než je zvykem u nás. Pravda ale je, že ve slavném dublinském Temple Baru je stejně většina cizinců. A pokud Vás někdo v té tlačenci, která je docela obvyklá, obtěžuje, stačí se jen stupidně usmát a s nejhorsím přízvukem, jaký zvládnete, vyžbleptnout: „I don't speak English.“

•••

ROVERSKÁ AKCE
chilli paprička

... Je vypěstována a vyšlechtěna speciálně pro rovery, rangers a činovníky, kteří chtějí potkat nové lidi, poznat nová místa a hlavně zažít nezažité!

... bude k zakousnutí od 14. do 16. října v Kopřivnici ve skautském středisku Vanalvan!

... tě nažhaví do další činnosti u družinek, oddílů i středisk!

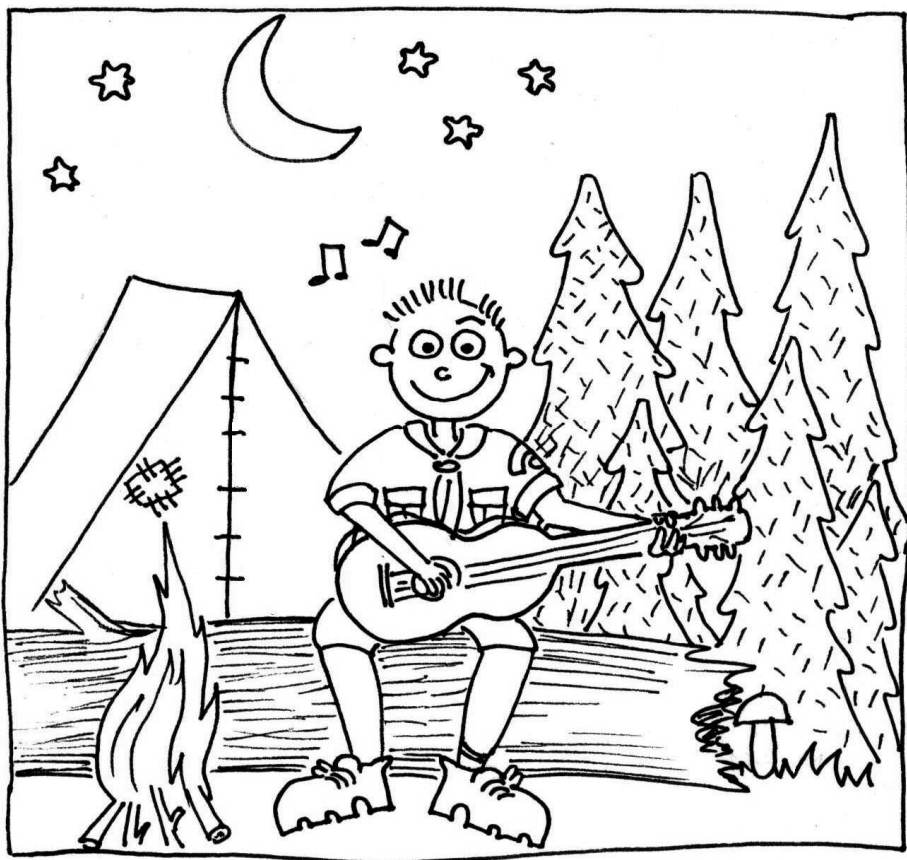
 hledej Roverská akce chilli paprička

registrace na www.paprička.kvalitne.cz

KŘÍŽALY

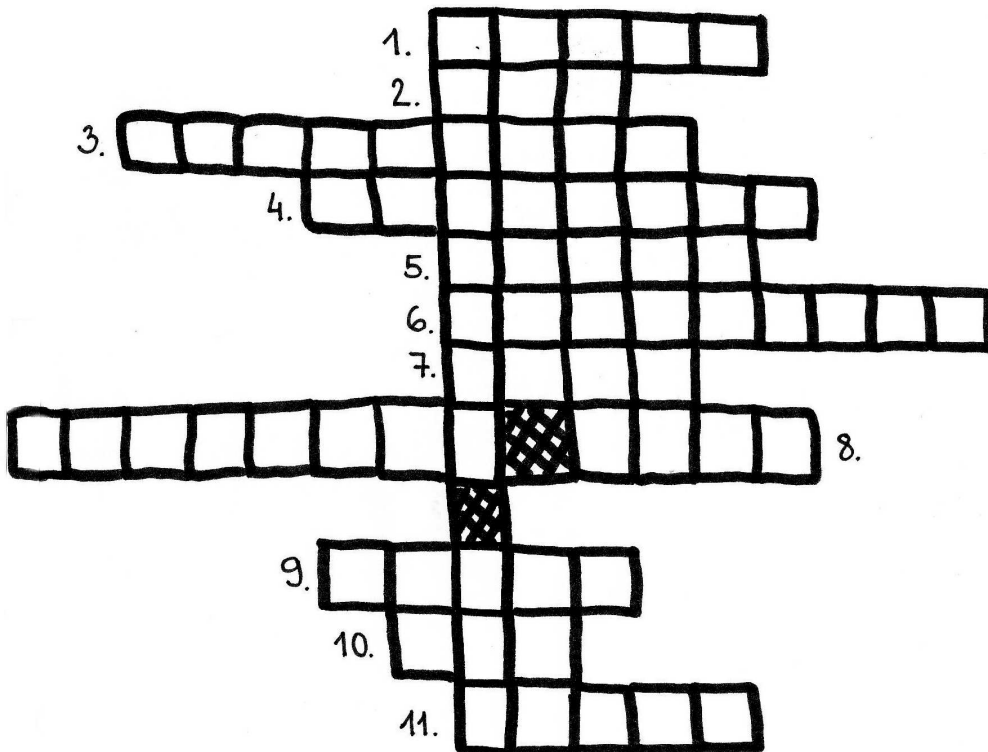
Poznej rozdíl

KŘÍŽALY

Křížovka

- 1. ČLOVĚK, KTERÝ SE ŘÍDÍ HESLEM „BUĎ PŘIPRAVEN!“ JE ?
- 2. KRABÍČKA V NÍŽ NAJDEŠ VŠE CO POTŘEBUJEŠ JE ?
- 3. ŠNŮRA SE KTEROU DĚLÁŠ UZLY SE NAZÝVÁ ?
- 4. MÍSTNOST KDE SE TÝDEN, CO TÝDEN SCHÁZÍ DRUŽINY JE ?
- 5. NEJVĚŠTÍ AKCE ROKU (PRO ODDÍL) JE ?
- 6. HOLKA, KTERÉ JE 6-11 LET SE VE SKAUTU OZNAČUJE JAKO ?
- 7. ZDRAVOTNICKÝ ? ČEKATELSKÝ ?
- 8. OBLEČENÍ V NĚMŽ SE OBJEVUJÍ SKAUTI, PŘI VÝJMEČNÝCH PŘÍLEŽITOSTECH JE ?
- 9. ZÁKLADNÍ FUNKČNÍ JEDNOTKA JUNÁKA JE ?
- 10. BUDOVA, BARÁK... SE JINAK OZNAČUJE JAKO ?
- 11. VEDOUcí NAŠEHO STŘEDISKA JE ?

AKCE

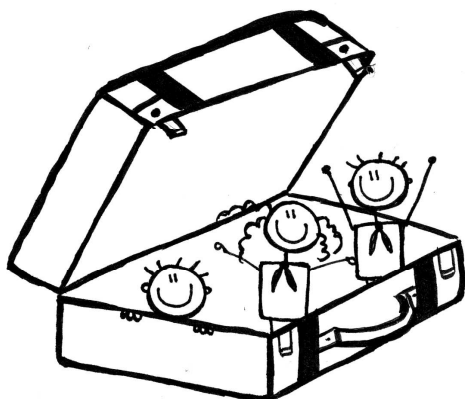

Už je za námi:

- 29.srpen 2011-Prázdniny ve městě
- 5.září 2011-Střediskovka
- 11.září 2011-Svatba Bambuly

Čeká nás:

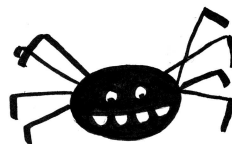
- 1.října 2011-Brigáda na Barnošce, poté PRASEČIN
- 14.-16.říjen 2011-Roverská akce chilli paprička
- 27.-30.říjen 2011-KUFR-víkendový kurz pro všechny rádce a podrádce střediska KRUH
- 4.-6.listopad 2011-Hukvaldský seminář

JUPÍ!! KUFR!!

KONEČNÍČEK

Vytváří mě řeka Mumlava a překonává až 12 m vysoké stupně tvořené skalními bloky v žulovém řečišti. Přímo pod vodopádem, ale i jinde v řečišti, lze nalézt tzv. Čertova oka o průměru až 6 m. Jedná se o tzv. obří hrnce způsobené pohybem vody a kamínky. Nejmhutnější jsem při jarním tání. Naopak v zimě velmi často zamrzám a stává se ze mě ledopád – uchvacující dílo vytvořené vodou a mrazem. Jsem jeden z nejvodnatějších vodopádů v Česku.

Mumlavský vodopád

KRUHAČ

Září 2011, číslo 73

Vydává

Středisko Kruh Frýdek pro vnitřní potřebu svých členů

Web

frydek.skauting.cz
facebook.com/kruhfm

Na tomto čísle se podíleli:

Ema, Světlušky, Čochtani, Bleška, Danča, Plavi, Vojta, Anetka, Staré město

Fotografie na obálce

Zubatý pavouk

Ilustrace

Ema

Sazba

Zubatý pavouk

Kontakty

Tkanička—uhalama@seznam.cz

Všechny vaše příspěvky budou vítány!

Příští uzávěrka 26. 9. 2011

